{youtube}https://www.youtube.com/watch?v=ieBPn861nms&t=194s{/youtube}

Монографија поводом стогодишњице развоја средњошколског образовања у Зворнику под називом „Трагом једног стољећа“ представљена је вечерас зворничкој и широј јавности. Аутор Монографије је професор Станислав Томић, а у њеној изради је учествовао Организациони одбор са градоначелником Зораном Стевановићем на челу, финансирала је Градска управа Зворник, а штампала „Еурографика“.

У програму су, читајући лијепе и шаљиве дијелове из Монографије, истовремено и најављујући говорнике на вечерашњој презентацији, учествовали садашњи ученици СШЦ „Петар Кочић“.

Томић је рекао да Монографија има три цјелине, историјски дио који обрађује развој средњошколског центра у Зворнику почев од оснивања Трговачке школе 1920. године, други дио је репортажни у коме су заокружили разговоре са некадашњим професорима школе и њиховим потомцима и трећи дио говори о успјешним ученицима. У њој је и фото-албум, као и прилози у виду докумената до којих су дошли кроз истраживање и које су добили, између осталог и из Архива БиХ, Архива Југославије.

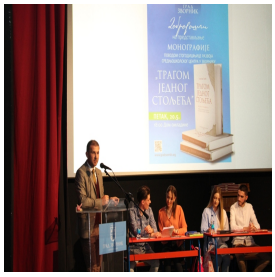

„Ми смо из Архива БиХ добили скениран документ, Одлуку Земаљске владе о премјештању Васе Вукашиновића, првог управитеља Трговачке школе у Зворнику, из

Бијељине у Зворник и то је нешто што до сада нисмо имали. Мени лично су најинтересантнији разговори са потомцима некадашњих професора који су читав свој радни вијек провели радећи у овој школи. У том смислу имали смо комуникацију са људима из Канаде, Аустралије, Београда… С друге стране, како је академик Миро Вуксановић у рецензији написао, Монографија је регистар или именик зворничке писмености. Кроз монографију видимо и шта све Зворник има од успјешних људи, што је такође лијепо. Јако је било тешко направити је, јер је ово прва монографија о некој образовној установи у Зворнику, нисмо имали на шта да се наслонимо, нисмо имали кога да питамо за искуство. Такође, постоје и прекиди, јер то није 100 година једне установе, него је то била Трговачка школа која мијења назив у Грађанску школу, па Мјешовиту, па почиње Други свјетски рат након чега је Нижа гимназија, па од 1956. године поново мијења назив и јако је тешко све то било истражити. Мислим да смо наредним генерацијама оставили вриједно штиво.“

Он се захвалио свима у колективу, рекавши да Монографију не доживљава као само своје дјело.

„Сматрам да и свака наша помоћна радница има удјела у овоме, не одвајам се ни од једног колеге, нити од било ког радника. Ово је наше. Циљ и јесте да сви ми будемо поносни и да се окупимо око неких вриједности које су овом времену можда запостављене, да се сјетимо свих младих људи који су успјешни – рекао је Томић.

Директор школе Биљана Писић подсјетила је да је стогодишњица требала бити обиљежена 2020. године, али да због пандемије вируса корона нису могли реализовати програм како су жељели.

„Одлучили смо се на значајнији корак, а то је припремање монографије. Велики број

текстова, разговора, посјета, све је то изискивало и вријеме, труд, огромно залагање и данас сам изузетно срећна што је ова монографија пред нама, нешто што ће остати за будуће генерације. Књига је отворена са тенденцијом да се допуњава тако да, уколико смо некога заборавили или нешто пропустили, може се допунити и припремити за сљедеће издање.“

Градоначелник Зворника Зоран Стевановић се захвалио свима који су учествовали у изради Монографије. Он је истакао да је посао просвјетних радника важан и да су оставили и остављају велики траг у животу наших суграђана. Додао је да увијек подржава младе људе и излазне генерације које му највише значе.

„Дан када матуранте испраћамо у неки нови дио живота је посебан дан у мом годишњем раду. Свједоци смо да су времена турбулентна, да се историја мијења готово свакодневно, а да бисмо остали и опстали у оквиру свих тих промјена морамо образовати нашу дјецу, морамо их оспособити да се ухвате у коштац са свим проблемима, морамо их учити и тјерати да сваки дан раде на себи, да воле своју школу, професоре, свој град. До сада сам испратио 15 генерација матураната, добијам писма са читаве планете, свугдје их има, свугдје су одлични репрезенти свог града и своје школе, породице, своје улице. А најсрећнији сам када добијем извјештаје са полагања пријемних испита на факултетима, није прошла ни једна генерација да их немамо међу првих десет на ранг листи на најпрестижнијим универзитетима. На томе сам захвалан свима вама који данас предајете и преносите знање на ученике. Захвалан сам и њиховим родитељима, као и људима који су стварали историју нашег образовања, професору Томићу и његовим сарадницима на Монографији, она је историја, она је наш град, то су наша дјеца, наши људи, очеви, дједови.“

На вечерашњој манифестацији обратили су се и бивши професор и ученик школе Будимир Аћимовић, професорица у пензији Лидија Пажин, кћерка некадашњег директора Чеде Лазаревића и ученица Дејана Поповић.

Аћимовић је изразио велико задовољство због оваквог догађаја, овако значајног датума и године.

„Треба и желим да се захвалим као бивши и ученик и професор ове школе садашњем руководству, професору Томићу и свима који су у овако тешким временима учинили пуно да се на прави и лијеп начин обиљежи стогодишњица једне од најљепших прича нашег града. Прилика је и да се сјетимо многих који су себе уткали у стварање ове приче. Био сам ученик и професор школе, предавао математику, а онда ме живот одвео на друге путеве, али најдраже ми је када ме сретне познаник и каже „добар дан професоре мој“.“

Професорица Пажин је поздравила, како је рекла, драге колеге, старе и нове, ученике, бивше и садашње, особље школе и нарочито представнике Града Зворника, будног заштитника школе током вијека, а нарочито на челу са градоначелником Зораном Стевановићем.

„Цијели радни вијек од 42 године провела сам у Зворнику као професор српског језика и

књижевности, извела из средње школе многе генерације, учила много средњошколаца. Није било увијек лако, али ја сам волела свој посао, младе људе на прагу живота, трудила сам се да их разумем и не само да им пружим своје знање него и да им помогнем када је требало. Они су знали да у мени имају пријатеља који ће их похвалити када треба и опоменути када је нешто важно морало да се научи. Књижевност је слика живота, анализирајући књижевна дјела откривали смо смисао живота и праве вриједности за које се треба борити – рекла је, између осталог, Лидија Пажин.

Поповићева је истакла да је диван повод вечерашњег окупљања и да је веома срећна што је у Зворнику. Нашалила се ријечима ево ме пролазим опет на исту фору, Чедина леђа и даље стоје иза мене.

„За ових 100 година Зворник је, као и наша земља претурио преко главе 300 чуда. За то вријеме као највећа нада стоје они дивни матурски панои у излозима, дивна лица која сте ви, драги професори, обогатили знањем, дивним вештинама и моралним вредностима. За нас који смо својим сећањима могли да допринесемо изради Монографије она ће бити драгоценост, за ауторе сигурно велико задовољство што су овакав рад успели да остваре, али верујем да ће и за школу и за град ово бити важна књига. У разговору са професором Томићем уверила сам се да је са свима који су учествовали у припреми дао све од себе да поштено, истинито и топло исприча причу о историји средње школе у Зворнику. Зворничку средњу школу памтим по људима који су долазили са свих страна, имали смо професора са Кипра, долазили су од Далмације, Загреба, преко Ниша, Македоније, Црне Горе, Београда, Сарајева, а памтим и оне који су овде одрастали, дакле сво добро памтим по људима“ рекла је Поповићева додавши да би њен отац био поносан да је дио ове прославе.

{gallery}2021-2022/Monografija/Promocija{/gallery}

(Извор: Град Зворник)